33. ԻՐԵՔՅ ԱԽՊԵՐ ՃՈՌ
ՍՈՒԽԹ ՀԵՔԻԱԹ

Կէլնին կէլնին, իրեքյ ախպեր կէլնին: Էրկուս մեկելին կասեն. - Էրթանք պանենքյ:

Կէրթան չուր իրիկուն կպանեն, մեյ մեկ-մեկ խապ մաթալիկ կառնին: Էրկուս ավիր ի՝ մեկուն էլ ալքա չկա: Իրիքյ մեփրա կառնին, կփանին իրիքյ թըվանքյ կառնին. էրկուս կոփրած ի, մեյն էլ չախմախ չկա: Թըվանքյներ կառնին, իրեքյ մեփրա կէրթան ավ անելու: Իրեքյ խապ կազ կիսկին, էրկուս խապուկ ի, մեկուն էլ ջանդակ չկա: Կէրթան իրիքյ գյեղ կֆռան, էրկուս ավիր ի, մեկու մեչ մարթ չկա: Էն գյեղի մեչ որ մարթ չկա, իրիյ խապ պուպույ կկնփընին, էրկուս կոփրուկ ի, մեկուն ոռքյ չկա: Էն պուպուկ որ ոռքյ չկա, կուզ կփնին կիփեն, կազ կինի փակ, ճյուր կմնա մեչ:

Ճյուր կխմեն, կկշփանան, կազն էլ թա̈զին կուգյա̈ կուփի, կուփի, չում իրիկուն՝ քյառսուն գյազ կփավ կըլրփի: Կփավի թոփի ծերի վերեն իրեքյ ախպեր կկռվեն. էն կասի՝ զիկ, էն կասի՝ զիկ: Ճո̈չ ախպեր կասի. «Վո՛վ որ ճո̈չ սուտ ասի, կփավի թոփի ծեր ինոր կուփանքյ»:

Մեկ ախպեր կասի. - Էն փարին որ մենք պածվանքյ, խերս իմ պածին մեյ պիպեռ իփուր, փվի շինել իմ փան փախրեղեն, շիշ-խարճեկաթ, թա̈շփ ամեն ի՛նչ, քառսուն կիփր էլ ավելցավ:

Մեկել ախպեր կասի. - Ես էլ որ պածվա', խերս էրկու կապվու ծա̈քյ իփուր զի: Բա̈րդի ծառի ծեր ճա̈ղայըմ շինիյի, օր քյառսուն չափ ցորեն կպառնի կապվու ծաքյերայ, կփանի, կաղի, կբիրի:

Պզփիկ ախպերն էլ ասայ. պա̈ծվելուն այիլ̈րըմ խաաավ զիկ, օր իսուն բեռ կթա̈լի այիլ̈րի վերեն, կփանի Ճանիկ աղ կլըյի, կպերի, որ խաաանքյ կարմունջ՝ շափ ծանդր էր, կսփմունջ կբըլեր, առի փայ պեռներ, պարսեփով հ'ըմեն թալիյի գյեփիյ էն իրես: Ընյա էն իրես, պեռներ լըյի, կքյաշեր. ծա̈րե մղով մաղեյի՝ չկընփա, փոկե մալով

մաղեցի՝ չկընտա, կալե մաղով մաղեցի՝ կընտա: Պեռներ կարիցի, թալիցի վերեն, չում տուն պիրի: Պեռներ առի տակ, տեսա որ այիլիր քյամակ ախաքին յարա ի պայվիր: Ի՛նչ ճար անեմ, ի՛նչ տեղ անեմ, չեմ կիտի: Սիտրս ընգյավ որ գյեղի մեչ ծերունիմ կա, էրթամ խարցուցեմ, խենքյ ինչ ճար կանի: Ծերունի պիրի, ասայ. «Տղա՛, իտոր ճար մենակ հընտի գոզն ի, կանա՞ս կընդընի»: Ասի. «Ու՞ստ կընդընեմ, տո՞ր կծախեն»: Ասայ. «Տղա՛, կայնի, ես տդա ժամանակ կերեր եմ, իմ ատմի մեչ կա, ասեղ իզար՝ իխան, տեսա մեյ ճիչ սաղ տապայմ իխան, առի պիրի իրիցիցի, քսիցի էնտեղ, ժըրավ, շոտըմ ճիչ ծառմ՝ էլ պյուսավ վեր քյամկին, ճողեր իթալ քյաղքյե քյաղաքյ»:

Աչկեցին ճիչ սութն իսրան էր, քյառատն զյազի ծեր տվին պզտիկ ախպոր: